

Bo' – Exodus 10:1 – 13:16

Aliyah 2 – Exodus 10:12 – 10:23

Betreffende de sprinkhanenplaag van deze *aliyah* heb ik al wat onderwijs gegeven bij de eerste *aliyah* van *parshat Bo'*. Hieronder laat ik dit stukje onderwijs **opnieuw** volgen, waarna ik nog met u wil kijken naar **vier verschillende soorten** mensen, die op verschillende wijze met God en zijn woorden omgaan en naar de plaag van drie dagen van **duisternis**.

De achtste plaag betreft een **sprinkhanenplaag**. De sprinkhanen zullen het land / de aarde (*haärets*) bedekken, zodat het niet meer gezien zal worden. Ook zullen zij alle overgebleven gewassen opeten. Hiermee wordt de **3e scheppingsdag** ongedaan gemaakt. Op de 3e scheppingsdag werd de droge aarde juist zichtbaar en begonnen de groene gewassen groeien. God toont hiermee zijn macht over hemel en aarde.

Maar er is meer aan de hand met de plagen. Want iedere plaag van de tien plagen onttroont één van de Egyptische goden. Bij de achtste plaag wordt **de god Geb onttroond**. Volgens de Egyptenaren was *Geb* de god van de aarde en liet hij de oogsten groeien. Maar nu wordt de aarde onzichtbaar door de sprinkhanen en worden alle oogsten opgegeten. Zo blijkt de onmacht van *Geb* tegenover *Yahweh*.

Zoals ook de rest van de plagen, zal de achtste plaag aan het **einde der tijden** weer terugkeren. We lezen in Openbaring 9:3-6 *En uit de rook kwamen **sprinkhanen** op de aarde, en hun werd macht gegeven, zoals de scorpioenen van de aarde macht hebben. En tegen hen werd gezegd dat ze geen schade mochten toebrengen aan het gras van de aarde, of aan het groen of de bomen, maar alleen aan de mensen, die het **zegel van God** niet op hun voorhoofd hadden. En hen werd macht gegeven, niet om hen te doden, maar om hen te pijnigen, vijf maanden. Hun pijniging was als de pijniging door een scorpioen, wanneer hij een mens steekt. En in die dagen zullen de mensen de dood zoeken, maar die niet vinden. En zij zullen ernaar verlangen te sterven, maar de dood zal van hen wegvlugten.*

Dit is een **gruwelijke plaag**, die vijf maanden lang duurt. Dank God, dat er een einde aan deze plaag komt. Soms hebben we een beeld van God als een lievige God, die alles maar oké vindt. God is liefde, inderdaad. Maar ware liefde haat alles wat haar kapot maakt. God wil de zonde, het onrecht en het kwaad vernietigen. Dat zal niet pijnloos gaan. Maar hiermee geeft Hij de mens een **laatste kans om zich te laten zuiveren** en reinigen. Om het kwaad uit hun hart weg te laten branden, voordat Yeshua als machtige koning terugkeert naar de aarde. Want Gods hart geeft ongelooflijk veel om zijn mensen en zijn schepping. Daarom geeft Hij haar niet zomaar over aan het kwaad.

Ook Yeshua's volgelingen krijgen de macht om plagen over de aarde te brengen. Dat blijkt uit Openbaring 11. De **twee getuigen** zullen het getuigenis van het evangelie in het laatste der dagen nog één keer met kracht over de aarde laten uitgaan. Zij krijgen door de Heilige Geest de kracht en wondermacht van Mozes en Elia toebedeeld. Volgens Openbaring 11:6 *... hebben zij macht de hemel te sluiten, zodat er geen regen zal vallen in de dagen dat zij profeteren. En zij hebben macht over de wateren om die in bloed te*

veranderen, en de aarde te treffen met allerlei plagen, zo vaak zij dat willen. Zij hebben deze macht gekregen om hun getuigenis kracht bij te zetten. En ook als bescherming tegen hun vijanden, die hen zullen trachten om te brengen. Dit leert ons welke grote macht Yeshua ons door zijn Geest wil schenken, als we zijn getuigenis delen.

Is God een harde God dan, die graag plagen over de aarde brengt? Nee, zeker niet! God heeft een veel langer geduld dan wij. Als Hij zijn Naam uitroept voor Mozes op de berg Sinäi, dan roept Hij Zichzelf uit als: *Yahweh, Yahweh, God, barmhartig en genadig, langzaam in het boos worden en veel in goedheid en trouw.* Zelfs bij de achtste plaag geeft hij de Farao nog tijd om tot inkeer te komen. Mozes en Aäron zeggen dat de plaag de volgende dag zal plaatsvinden en gaan dan weg bij de Farao. Zo krijgt de Farao nog gelegenheid om Mozes en Aäron bij zich terug te roepen. God geeft de mens tot op het laatst **bedenktijd**. Tijd om je nog om te keren.

We zien zelfs dat God **tijdens de plaag** nog genade heeft met de Farao. De Farao roept tijdens de sprinkhanenplaag Mozes en Aäron bij zich. Hij zegt dat hij verkeerd heeft gehandeld en gezondigd heeft tegen God en tegen Mozes en Aäron. Hij vraagt vergeving en Mozes en Aäron pleiten voor hem bij God. Zelfs nu luistert God nog naar het gebed van Mozes en Aäron. Hij neemt de sprinkhanen weg uit Egypte.

Zo zien we het steeds met de Farao gaan. Zodra er een plaag komt, zit hij in zak en as en **wendt zich tot God** om genade. Maar zodra de plaag weer vertrokken is, wordt zijn hart weer hard en wil hij God niet gehoorzaam zijn. Dan wil hij zijn eigen plannen weer voortzetten. Dan voelt hij zich weer oppermachtig. Hij is een **uitvergroott voorbeeld** van mensen, die God alleen willen zoeken onder moeilijke omstandigheden.

Dit brengt me bij **vier categorieën mensen**, die van elkaar te onderscheiden zijn. Uiteraard zijn dit geen waterdichte scheidingen, maar hopelijk helpt dit ons om wat meer inzicht te krijgen over onze eigen houding. De eerste categorie zijn mensen zoals de Farao. Zolang hun leventje wel goed draait, hebben ze geen omkijken naar God. Ze leven langs Hem heen en zijn bestaan laat hun koud. Maar **zodra het leven tegen gaat zitten** en ze de controle verliezen, gaan ze toch roepen tot God. Ze hopen namelijk hulp van Hem te krijgen, omdat ze het zelf niet meer redden. We zien dan ook dat bij rampen, oorlogen of narigheid de kerken soms ineens weer vol lopen. Mensen gaan dan hulp en troost zoeken bij God.

De tweede categorie zijn mensen die God dienen, **zolang Hij hen zegent**. Als het leven mooi is en meezit, dan prijzen en danken ze God daarvoor. Ze zijn blij dat ze het licht van God hebben gezien, want dat heeft hen heel veel zegen gebracht. Maar zodra het leven tegen gaat zitten of onverwachte wendingen neemt, dan zijn ze er klaar mee. God krijgt de schuld. Hij blijkt een onbetrouwbaar God te zijn, die niet goed voor hen zorgt. Ze keren God de rug toe en willen niets meer met Hem te maken hebben. Hij heeft hen immers in de steek gelaten.

De derde categorie zijn mensen die **God überhaupt niet zoeken**, of het leven nu meezit of tegen. Ze hebben geen boodschap aan God. In zekere zin zijn zij eerlijker naar God, dan de mensen van de bovengenoemde categorieën. Zij zoeken God immers niet voor hulp of zegen, terwijl ze God Zelf eigenlijk helemaal niet zoeken. Nee, zij komen er eerlijk voor uit dat God hen niet interesseert en dat ze zijn zegen dus ook niet hoeven.

De vierde categorie zijn mensen die God zoeken en **trouw blijven**, of het leven nu meezit of tegen. Als het leven meezit danken zij God en als het leven tegenzit zoeken zij hulp en steun bij God. Maar uiteindelijk gaat het hen niet om de zegen of de hulp, maar **om God Zelf**. Hij is het waard om geprezen en gediend te worden, of er nu zegen uit voortkomt of niet. Deze mensen zoeken God, omdat ze het heerlijk vinden om bij Hem te zijn en met Hem te spreken. Ze willen hun hele leven met God delen, inclusief hoogte- en dieptepunten. Zij verlangen ernaar om voor altijd bij de hemelse Vader thuis te mogen komen.

Herkent u uzelf in één of meerdere van deze categorieën? Wat levert dit u aan inzicht over uw eigen leven op?

De negende plaag betreft drie dagen dikke **duisternis** over heel Egypte. Dit was niet alleen heel vervelend, omdat niemand meer wat kon doen in Egypte, maar bovenal versloeg God hiermee de **zonnegod Ra**. Dit was één van de belangrijkste goden van Egypte. Een tijdlang was hij zelfs de hoogste god van alle goden in Egypte. De Farao werd lange tijd gezien als zoon van zonnegod Ra. De Farao kreeg al zijn macht van de oppergod Ra.

Ra zorgde ervoor dat de zon iedere dag opging en onderging. Hij gaf het licht aan de mensenkinderen. Maar nu was daar ineens die dikke duisternis. De zon ging niet meer op voor drie lange dagen. De **God van Israël** liet hier zien, wie de sterkere was. Hij bepaalde wanneer en over wie de zon zijn schijnsel zou geven. Bij de Israëlieten was het dan ook gewoon licht. Over hen ging de zon gewoon op.

We zien dat God bij de latere en heftigere plagen **onderscheid** maakt tussen de Egyptenaars en de Israëlieten. Hij vrijwaart zijn volk van deze zware plagen. Zo zal het ook in het **Laatste der Dagen** zijn. De laatste zware plagen, die de aarde zullen treffen, zullen alleen degenen treffen, die het zegel van God niet aan hun voorhoofd hebben. Gods kinderen worden voor deze oordelen beschermd.¹

Ook de plaag van duisternis treffen we aan tussen de plagen van de Eindtijd. Zo kunnen we in Openbaring 8:12 lezen: *De vierde engel blies op de shofar en **het derde deel van de zon werd getroffen** en het derde deel van de maan en het derde deel van de sterren, zodat het derde deel daarvan **verduisterd** werd en zodat de dag voor een derde deel niet licht werd en de nacht evenmin.*

We lezen hier over een gedeeltelijke verduistering, waarbij de hemellichamen gedeeltelijk getroffen worden door de plaag. We zien in het algemeen dan ook een **opbouw in de intensiteit** van de plagen in het boek **Openbaring**. Bij de zeven zegels wordt een vierde deel getroffen door plagen, bij de zeven shofars wordt een derde deel getroffen door plagen en bij de zeven priesterschalen van de toorn wordt het geheel getroffen door plagen. Zo ook met de verduistering. Bij de vierde shofar wordt een derde van alle hemellichamen getroffen, maar we lezen over het einde van alle dingen het volgende:

*En ik zag toen het Lam het zesde zegel geopend had, en zie, er kwam een grote aardbeving en **de zon werd zwart als een haren zak** en de maan werd als bloed en de sterren van de hemel vielen op de aarde, zoals een vijgenboom zijn onrijpe vijgen afwerpt als hij door een harde wind wordt geschud... (Openbaring 6:12-13)*

¹ Zie Openbaring 9:4 bijvoorbeeld.

Bij het zesde zegel wordt alvast vooruit gegrepen op **het einde van alle dingen**, namelijk de wederkomst van de grote Mensenzoon Yeshua HaMashiach. Dan zal niet alleen het derde deel van de hemellichamen getroffen worden, maar zullen alle hemellichamen ophouden te bestaan. Immers, het nieuwe Jeruzalem heeft de zon en de maan niet nodig om haar te beschijnen, want de heerlijkheid van God verlicht haar en **het Lam Yeshua is haar Lamp** (Openbaring 21:23). God staat ver boven zonnegod Ra.

Zo zien we dat God uiteindelijk een **oordeel zal vellen** over alle goden en machten van deze wereld. Ook al lijkt het kwaad het te winnen in deze wereld, uiteindelijk zal Gods volk met grote tekenen en plagen worden uitgeleid uit het domein van satan. God Zelf zal hier een vernietigend einde aan maken en Zelf voor eeuwig zijn Troon op aarde vestigen. Zijn licht zal voor eeuwig stralen in het Nieuwe Jeruzalem.

Wat hebben we nu geleerd?

1. Dat God **veel geduld** heeft
2. Dat we God moeten zoeken **om Hem Zelf**, niet om zijn zegen of hulp
3. Dat God **zijn kinderen vrijwaart** voor de heftigste plagen en oordelen
4. Dat de **Eindtijd** veel weg heeft van de **Exodus** uit Egypte
5. Dat **alle goden en machten** van deze wereld **verslagen** zullen worden
6. Dat **God de Bron van Licht** is en **Yeshua de Lamp** van het Nieuwe Jeruzalem